

Συνδρομή ετησία
προπληρωτέα.

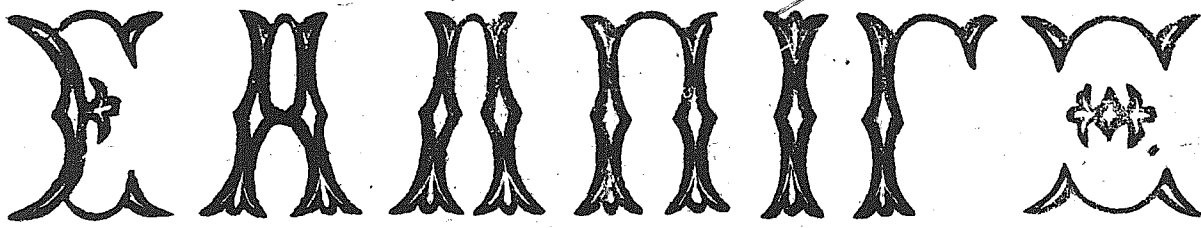
Εν ταῖς πόλεσι

τῆς Κύπρου Σελ. 8

Εν τοῖς χωρίοις 6

Ἐν δὲ τῷ ἑξω-

τερᾶτι φρ. 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Καταχωρήσεις πρό-
πληρωτέαι. Εἰσπρατ-
σεις καὶ διατρίβαι κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
ωρίζονται δωρεάν

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῷ τυπογραφίῳ τῆς «Σάβιλλης» ἐκ-
τελούνται διάφοροι τυπογραφικαὶ ἐργασίαι λίαν
φιλοκαλῶς καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς,
πωλοῦνται δὲ ἔτοιμοι φορτωτικαὶ γραμμα-
τικαὶ χρεωστικὰ ἐπὶ ἀγγλικῷ κυανῷ χαρτῷ,
ἐκφορτωτικὰ κλ. Τοιαῦτα οἱ βουλομένοι εὐρί-
σκουσιν καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Κ.
Ἐλευθεριάδου ἐν τῇ ἀγορᾷ Πιλιάρδῳ καὶ Κ.
Παπαδοπούλου ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Μαραθεῶν,
ὅπ' ἀρ. 93. Πρὸς τοὺς κ. αὐτοὺς χάριν συντο-
μίας δύναται πᾶς τις νὰ διδῇ οἰκονομικὰ πα-
ραγγελίαν διὰ τυπογραφικὴν ἐργασίαν.

Τὴν ἐπισκοπίαν τοῦ φύλλου ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἀντώνιος Ι.
Καμπανέλλης, πρὸς ὃν παρακαλοῦνται
οἱ ἀξιότ. συνδρομηταὶ νὰ πληρύνωσι
τὰς συνδρομάς των λαμβάνοντες παρ'
αὐτοῦ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ.

—ο:ξ:ο—

Ἰδοὺ τὸ ἀκριβὲς κατὰ γράμ-
μα κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ
Ἱπουργοῦ τῶν ἀποικιῶν, ἡ ἡ Α.
Ἐξ. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐπεμψε καὶ
πρὸς τὸν ἐν τῇ πόλει μας διαμέ-
νοντα ἀξιότιμον κ. Θ. Περιστα-
νήν, μέλος τῆς Πρεσβείας.

«Ὁ ὑπουργὸς, ἀγγέλλων τὴν πα-
ραλαβὴν ἐπιστολῆς τίνος, δι' ἧς ὁ Μ.
Ἀρμοστής ἐπληροφόρει αὐτὸν ὅτι, ὡς
εἶχε μάθει, ἡ πλειονότης τῶν λαβόν-
των μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ θέ-
ματος τοῦ ὑπομνήματος ἐσκόπει μετ'
αὐτοῦ ν' ἀποστείλῃ καὶ πρεσβείαν εἰς
Ἀγγλίαν κατὰ τὴν περὶ τὸν μῆνα Ἰου-
λίον, παρακαλεῖ τὸν Μ. Ἀρμοστήν νὰ
πληροφορήσῃ τὰ μέλη τῆς προκειμέ-
νης νὰ πεμφθῇ πρεσβείας ὅτι ἡ κατε-
πίγουσα ἐργασία, ἥτις ὑπάρχει καθ'
ὃν καιρὸν κλείει ἡ σύνοδος τοῦ Κοι-
νοβουλίου, θὰ καθίς ἀδύνατον εἰς τὴν
Κυβέρνησιν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος
νὰ παράσχῃ εἰς τὰς παραστάσεις τῆς
πρεσβείας κατὰ τὸν εἰρημένον χρόνον
πολύτιμον μοῖραν ἐκ τῆς προσοχῆς
τῆς, καὶ ὅτι διὰ τὴν πρεσβείαν μικρὸν
θὰ ἦτο τὸ ὄφελος ἐάν ἀφικνεῖτο ἐν Ἀγ-
γλίᾳ πρὸ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου. Κατὰ
Νοέμβριον ὁμως, ὁπότε οἱ Ἱπουργοὶ
συνέρχονται καὶ πάλιν ἐν Λονδίῳ, ἡ
τοῖς περιχώροις τοῦ Ἀσέως, ἐάν καὶ

τότε ἡ εἰς Λονδὶνον ἐπίσκεψις θὰ ἐθε-
ωρεῖτο λυσιτελής, συντόνος προσοχῇ
θὰ παρείχετο εἰς τὰς παραστάσεις τῆς
πρεσβείας. Συνάμα ὁμως ὁ Ἱπουργὸς
ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι οὐδὲν δύνα-
ται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ προσωπικῶν πα-
ραστάσεων, ὅπερ νὰ μὴ ἦνε δυνατόν νὰ
ἐπιτευχθῇ ἐξ ἑσῶ καλῶς καὶ δι' ἄλ-
ληλογραφίας».

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἐκ πρώτης
ὄψεως ἐξεταζομένη, φαίνεται ὅτι
φέρει σημεῖα τινὰ ἀν' οὐχὶ ἐντε-
λοῦς ἀπογνώσεως, τοῦλάχιστον
μικρὰς ἐλπίδος, καὶ κυρίως ἡ
φράσις «ἐάν καὶ τότε ἡ εἰς
Λονδὶνον ἐπίσκεψις θὰ ἐθε-
ωρεῖτο λυσιτελής» ὑπο-
δεικνύει ὅτι ὁ Ἱπουργὸς ἀμφι-
βάλλει ὅτι θὰ ἦνε λυσιτελής ἡ ἀ-
ποστολὴ πρεσβείας καὶ ὅτι ἐάν
θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γείνῃ τι, δύ-
νεται νὰ γείνῃ καὶ δι' ἄλληλο-
γραφίας ὡς παρακατῶν λέγει ὁ
Ἱπουργός.

Πλὴν ἐάν ἐξετασθῇ βαθύτε-
ρον ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἐν τε ταῖς
λεπτομερείαις αὐτῆς καὶ ἐν τῷ
συνόλῳ τῆς, παρέχει ἡμῖν με-
γάλας ἐλπίδας καὶ σπουδαίας
ἐνθαρρύνσεις ὅπως προβῶμεν ἄ-
νευ ἐνδοιασμοῦ καὶ δὴ καὶ με-
τὰ μεγαλειτέρου ζήλου πρὸς ἀ-
ποστολὴν τῆς πρεσβείας.

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ταύ-
της ὁ Ἱπουργὸς ἀπέδειξεν ὅτι ἀ-
ποδίδει τὴν προσήκουσαν σπου-
δαιότητα εἰς τὸ πρᾶγμα, ἔστω
καὶ ἐάν ἡ πλειονότης τῶν λα-
βόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν
τοῦ θέματος ἀπεφάσισε τὴν ἀ-
ποστολὴν πρεσβείας, ὡς ἔγραψεν
αὐτῷ ὁ Μ. Ἀρμοστής. Καὶ εἶνε
μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐνδοιασμοὶ τινες
ἐξεφράσθησαν ἐκ μέρους τῆς μει-
ονότητος ὡς πρὸς τὴν διὰ πρεσ-
βείας παράστασιν τῶν πάρα-
πόνων μας, ἀλλ' οἱ ἐνδοιασμοὶ ἐ-
κείνοι ἀπέρρεον κυρίως ἐκ τῆς ἀμ-
φιβολίας ὅτι δύσκολος θὰ ἦτο ἡ
συνάθροισις τοῦ ἀναγκαιοῦντος
διὰ τὰς δαπάνας ποσοῦ. Σήμε-
ρον ὁμως, ἀπέναντι τῆς προθύμου
καταβολῆς τούτου, σημαίνουσιν
ὅτι ἡ Κύπρος σύσσωμος εἶνε ὑπὲρ

τῆς ἀποστολῆς Πρεσβείας, ἐξελί-
πον καθ' ὁλοκληρίαν οἱ ἐνδοιασμοὶ
καὶ οὐδεὶς τῶν ἀποτελούντων τὴν
Κυβέρνησιν ἐπιτροπὴν εἶνε κατὰ
τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Μείζο-
νος λοιπὸν σπουδαιότητος θὰ ἦξίου
τὸ πρᾶγμα ὁ Ἱπουργὸς ἐάν ἐ-
γνώριζε τοῦτο, ἡ ὑπὸ τὸ κράτος
τῆς ιδέας ὅτι «ἡ πλειονότης τῶν
λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζή-
τησιν τοῦ θέματος» ἦτο ὑπὲρ αὐ-
τοῦ. Ἐν τούτοις χάριτες ὁ-
φείλονται τῇ Α. Ἐξ. τῷ Μ. Ἀρ-
μοστῇ, ὅστις ἐσπευσεν αὐθορμή-
τως ν' ἀναγγεῖλῃ τοῦτο τῇ Κυ-
βερνήσει καὶ προκαλέσῃ οὕτω
τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀφ' ἧς με-
γάλως θὰ ὀδηγηθῶμεν.

Μεγάλῃ ἐπίσης ἐνθάρρυνσις
παρέχεται ἡμῖν καὶ ἐκ τούτου,
ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης
ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ παρά-
σχῃ «συντόνον προσοχῇ εἰς τὰς
παραστάσεις τῆς πρεσβείας» καὶ
ἐπειδὴ κατὰ Ἰούλιον δὲν δύνα-
ται νὰ διαθέσῃ μέρος τοῦ πολυ-
τίμου καιροῦ τῆς, καθ' ὃν ἀπα-
σα ἡ προσοχὴ τῆς θὰ ἦνε ἐστραμ-
μένη πρὸς ἄλλας τοῦ κράτους
ὑποθέσεις, ὑποδεικνύει ἡμῖν ὡς
καταλληλοτέραν ἐποχὴν τὸν Νο-
έμβριον, ὅτε «συντόνος προσοχῇ
—λέγει— θὰ παρείχετο εἰς τὰς
παραστάσεις τῆς πρεσβείας». Ἐ-
πίσης ἡ φράσις «διὰ τὴν πρεσβεί-
αν μικρὸν θὰ ἦτο τὸ ὄφελος ἐάν
ἀφικνεῖτο εἰς Ἀγγλίαν πρὸ τοῦ
μηνὸς Νοεμβρίου» μᾶς ἀναπτε-
ροῖ τὴν ἐλπίδα ὅτι μέγα ὄφε-
λος θὰ ἔχωμεν ἐάν ἐγκαίρως κά-
μωμεν τὸ ταξίδιον τοῦτο.

Συνάμα ὁ Ἱπουργὸς φρονεῖ
ὅτι πᾶν ὅ τι δύναται νὰ ἐπι-
τευχθῇ διὰ προσωπικῶν παρα-
στάσεων, δύναται ἐξίσου καλῶς
νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ δι' ἄλληλογρα-
φίας. Ἄς πιστεύσωμεν τοῦτο,
πλὴν ἡ βραδύτης τῆς συνεννοή-
σεως καὶ τῶν ἐξηγήσεων μᾶς ἀ-
ποκτείνει. Διὰ νὰ συνεννοηθῇ κα-
λῶς ἡ πρεσβεία μετὰ τοῦ Ἱ-
πουργοῦ, Κύριος οἶδε πόσαι ἐγ-
γραφοὶ ἐκθέσεις θὰ γείνωσι, πό-
σαι προφορικαὶ ἐξηγήσεις, πόσαι

πληροφορίαι θὰ ζητηθῶσι, πόσαι
παρεξηγήσεις θὰ γείνῃ ἀνάγκη
ἐπανορθώσεως, πόσαι καὶ καὶ ἑλ-
λιπὲς μεταφράσεις θὰ λάβωσι
χώραν κλ. κλ. κλ. Ὡστε ταῦ-
τα πάντα διὰ νὰ γείνωσιν ἐγ-
γράφως καὶ, ἀφοῦ διὰ νὰ ἐρωτηθῇ
τις καὶ ν' ἀπαντήσῃ ἐν Ναὶ π. χ. ἢ ἐν
Ὁχι ἀπαιτοῦνται 45 ἡμέραι, πρέ-
πει νὰ παρέλθωσι 30 ἡμέραι νὰ ἐξηγη-
θῶμεν μετὰ τοῦ Ἱπουργοῦ, διό-
τι μόλις 8 ἀνταποκρίσεις κατ'
ἔτος δύναται νὰ ἀνταλλαγῶ-
σιν, ἡ δὲ καταστροφή δὲν θὰ
μᾶς περιμένῃ ἕως τότε. Ἀλλὰ,
τέλος πάντων καὶ τοῦτο ἀν' ἡτο
δυνατὸν νὰ γείνῃ, δὲν δυνάμεθα
πλέον νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ περὶ
πρεσβείας σχέδιον, διότι τοῦτο
ἔλαβε πλέον σάρκα καὶ ὀστά ἐ-
νώπιον ὁλοκληροῦ τοῦ πληθυσμοῦ
τῆς νήσου καὶ ἐνοχοὶ προδοσίας
πρὸς τὴν πατρίδα θὰ καὶ κατατα-
γῶμεν ἐάν καὶ πρὸς στιγμὴν μετεβάλ-
λωμεν ιδέαν.

Ἐκεῖ! ἐκεῖ πλέον αἱ ἐξηγήσεις,
ἐκεῖ αἱ παραστάσεις! Δὲν πιστεύ-
ομεν δὲ νὰ φαίνεται τοῦτο βα-
ρὺ εἰς τοὺς ἀρχοντας μας, διότι
τὸ χρέος μας τὸ ἐκάμαμεν. Πρὸ
τούτου ἐξηγητήσαμεν πᾶν ἕλλο
μέσον. Τοῦτο μόνον μᾶς ἔμεινε
πλέον καὶ δὲν θὰ ἐγκαταλειφθῇ
πρὸ οὐδενὸς ἀναχαιτιστικοῦ ἐπι-
χειρήματος καὶ δὲν θὰ κωλυθῇ
ὅπ' οὐδενὸς παρεμπιπτόντος ἐμ-
ποδίου.

Ἐκεῖ! νὰ μάθῃ ἡ σεπτὴ Ἀ-
νασσα ὅτι μετὰ τῶν ἀδαμάν-
των τοῦ στέμματός της ὑπάρχει
τις ἀμαυρὸς καὶ ἐγκαταλειμ-
μένος ἐνῷ ἀρκεῖ ἡ θέλησις της διὰ
ν' ἀναλάβῃ καὶ σπινθύριση. Ἐ-
κεῖ! νὰ μάθῃ τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος ὅτι
ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς περιβαλλούσης
τὴν γῆνιν σφαῖραν ἀγγλικῆς χρυσεῆς
ἀλύσεως ὑπάρχει κρικός τις, ἐτοι-
μόθραυστος, δεόμενος συντόνου
προσοχῆς. Ἐκεῖ! νὰ μάθῃ τὸ ἀγ-
γλικὸν κοινὸν ὅτι μία ὑπὸ τὴν
κατοχὴν τοῦ οἰκείου εἶνε ὡς μὴ
ὄφελον ἐτοιμόρροπος νὰ μάθῃ
ἡ Βουλὴ, οἱ συντηρητικοὶ καὶ οἱ
ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ, ὁ
τύπος, ἡ λαὸς, τὸ δαιμόνιον τῆς θέσε-

ὡς μας. Ἡ πρεσβεία θὰ πᾶ-
ρη μόνον καὶ παραδῶσθαι πι-
στὴν τὴν εἰκόνα τῆς νήτου εἰς τὰς
Βουλὰς, εἰς τοὺς Βουλευτάς, εἰς
τὸν τύπον, εἰς τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος.
Τοῦτο μόνον ἀρκεῖ.

Ἀλλὰ πότε; Περὶ τούτου μᾶς
ἐφώτισε λίαν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ὑ-
πουργοῦ. Ἐάν ἦτο δυνατόν νὰ
γείνη, ὡς ὁ Ὑπουργὸς γράφει,
τὸν Νοέμβριον, ἦτο λίαν καλόν,
ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατόν ἐν τῷ
μέσῳ τοῦ χειμῶνος νὰ ταξειδεύ-
σωσιν οἱ ἄνθρωποι τόσῃν θάλασ-
σαν καὶ νὰ μεταβῶσι, χωρὶς νὰ πά-
θωσιν, ἀπὸ μεσημβρινοῦ κλίμα-
τος εἰς βόρειον καὶ ψυχρόν;
Πιθανόν τινες ἐνεκα τούτου νὰ
παραιτηθῶσι καὶ δὲν ἐννοοῦμεν
νὰ παραιτηθῇ κανεὶς. Λίαν λοι-
πὸν κατάλληλος ἐποχὴ εἶνε, ὡς
πολλοὶ ἐξέφρασαν, ὁ Σεπτέμβρι-
ος, καὶ ἐννοεῖται ὅτι ἡ πρε-
σβεία θὰ δαπανήσῃ ἐκεῖ καὶ ἐν
μέγα μέρος τοῦ Νοεμβρίου ἡ
καὶ ὅλον ἴσως τὸν μῆνα τοῦτον,
καθ' ὃν «σύντονος προσοχὴ θὰ
παρεῖχτο εἰς τὰς παραστάσεις
τῆς πρεσβείας», ὡς φησὶν ὁ Ὑ-
πουργὸς καὶ εὐχόμεθα ἡμεῖς.

Οἱ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ (συνέχεια).

Παρά τοῖς χωρικοῖς, τοῖς ἀγραμ-
μάτοις χριστιανοῖς, τὸ θρησκευτικὸν
αἰσθημα συγκρατεῖται δυστυχῶς ὑπὸ
μόνων τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ θρη-
σκευτικῶν ἐξωτερικῶν τύπων καὶ δι-
ατάξεων.

Τί λοιπὸν πράττουσιν ἡ φυλάττουσιν
οἱ διδάσκαλοι τῶν χωριῶν, συντεῖνον
εἰς τὴν διατήρησιν τῶν τοιούτων τύ-
πων, ἀφ' οὗ οὐδὲν πράττουσι πρὸς ἐ-
δραίωσιν τούτων; Σπάνιοι εἶνε οἱ δι-
δάσκαλοι οἱ συγχάζοντες εἰς τὰς Ἐκ-
κλησίας, σπανιότεροι δὲ εἶνε ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι δὲν περιφρονοῦν καὶ μάστιχα
δημοσίᾳ, τὰς διαφορὰς ἄλλας ἐκ-
κλησιαστικὰς διατάξεις, ὅσον τὰς περὶ
νηστίας κλ. Αὐτὰ καὶ μόνον τὰ δύο, ὑ-
πὸ τῶν γραμματισμένων διδόμε-
να παραδείγματα, εἶνε ἱκανὰ νὰ διασα-
λεύσωσι τὰς ἀθεμελιώτους, ὡς ἐκ τῆς
ἐλλείψεως θρησκευτικῆς διδασκαλίας,
θρησκευτικὰς ιδέας τῶν χωρικῶν. Ἰ-
δοὺ πῶς θετικῶς, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μά-
στιχα πολλάκις τοῦ προσγινόμενου κα-
κοῦ γίνονται παραίτιοι πολλοὶ διδά-
σκαλοι τῆς ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορί-
ας πρὸς τὰς χριστιανικὰς ἀρχὰς καὶ ἐ-
πομένως, τῆς διασαλεύσεως τῆς ἡθι-
κῆς, διότι μετὰ τῶν μικρῶν τούτων
καὶ ἀσημάντων ὁ λαὸς συνδέει τὰ βα-
ρύτερα τοῦ νόμου. «Ὅταν τοῦτο δὲν

ἦνε τίποτε, θὰ πῇ, δὲν εἶνε τίποτε,
οὐδὲ ἐκεῖνο, οὐδὲ τ' ἄλλο» οὕτω σκέ-
πεται πάντοτε ὁ λαός.

Καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν τοῦλά-
χιτον οἱ τοιοῦτοι διδάσκαλοι ἐφρόντι-
ζον ἢ καὶ, ἔχοντες τὴν καλὴν διαθέσιν,
ἐν ἡδυνάτῳ νὰ πείσωσι τὸν ἀγράμ-
ματον ἔχλον, ὅτι μερικαὶ ἐκκλησια-
στικαὶ διατάξεις ὡς αἱ περὶ νηστεί-
ας κλ. δὲν εἶνε δόγματα θρησκεί-
ας, καὶ ὅτι ἐπομένως ἐνεκα τῶν
περιστάσεων καθ' ἃς ζῶμεν σήμερον,
δυνατὰί τις νὰ παραβῇ τοιαύτας τινας,
χωρὶς τὸ παράπαν νὰ θεωρηθῇ ὡς
παραβάτης τῶν ἐντολῶν τῆς θρησκεί-
ας. Ἄλλ' οὔτε τοῦτο δὲν γίνεται δι-
συχῶς. Καθ' ὅλην τὴν νῆσον πέντε μό-
νον ἐκ τῶν 220 διδασκάλων ἐπεχει-
ρησαν ν' ἀναπτύσσωσι κατὰ τὰς Κυ-
ριακὰς καὶ ἐορτάς ἀντὶ τοῦ «κοινω-
νοῦ» τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ
αὐτοὶ οὐχὶ τακτικῶς. Ἰδοὺ πῶς ἀρνη-
τικῶς καὶ ἐν γνώσει τοῦ ἀδικήματος
μένει ὁ λαὸς ἀκατήχητος, ἀπαιδαγω-
γητός καὶ ἀδιδάκτος.

Οἱ φίλοι τῶν χωριῶν διδάσκαλοι
δὲν ἐξετίμησαν δεόντως τὴν θέσιν των,
οὐδ' ἐσκέφθησαν ὅτι ἔχουσιν ἀνώτερα
τῶν διδασκάλων τῶν πόλεων καθή-
κοντα. Ὅτι κύριος σκοπὸς τῆς διδ-
σκαλίας των εἶνε ἡ μόρφωσις τέκνων
τε καὶ γονέων καὶ οὐχὶ ἡ ξηρὰ τῶν
γράμμάτων διδασκαλία. Ὅτι δεῖ οὖν
εἶναι διὰ τῆς προσήκειας τῶν καλῶν
τρόπων νὰ προσελκύωσι τὴν ἀγάπην
τῶν χωρικῶν καὶ τὸ σέβας καὶ οὐχὶ
τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸ μῖσος διὰ τῆς
ἀλαζονείας καὶ ἀγερῶχου τρόπου καὶ
περιφρονητικῶς πρὸς αὐτοὺς ὑφους των.
Κατ' ἐμὲ, οἱ διδάσκαλοι κατὰ μέγα
μέρος πταίουν, διὰ νὰ μιμῶσι τὰ σχο-
λεῖα πολλοὶ χωρικοὶ, καὶ νὰ μὴ σέλ-
λωσιν εἰς αὐτὰ τὰ τέκνα των. Ὅπου
ὁ διδάσκαλος ἐννοεῖ καλῶς τὴν θέσιν
τοῦ καὶ ἐκπληροῖ ἀνελλιπῶς τὰ κα-
θήκοντά του, ἐκεῖ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ
ὑπάρχῃ ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ γράμματα
καὶ εἰρήνη καὶ ὁμόνοια μεταξὺ τῶν
χωρικῶν. Τί δὲν κατορθοῖ ὁ καλὸς
τρόπος καὶ ἡ καλὴ θέλησις;

Πολλοὶ διδάσκαλοι διὰ νὰ ἀποδεί-
ξωσι πολυμαθεῖαν εἰς τοὺς χωρικοὺς,
προσπαθοῦν νὰ ὁμιλῶσι τὴν γλῶσσαν
εἰς βαθμὸν δυσκατάληπτον ἐκείνοις.
καθηγόμενοι οὕτω οἱ γελοιωδέστατοι
σχολαστικοὶ «Ἀγάγετέ μου ὡς ἂν τίκτητε ὀρ-
νις».—τί εἶπες διδάσκαλε;—Χμ! κύταξε
τοὺς χωριάτες νὰ μὴ καταλαμβάνουν,
φέρετέ μου βρε' χωριάτες αὐγά.—«Προ-
σενέγκατέ μοι ὕδωρ πηγαῖον».—Τί
θέλεις δάσκαλε;—Νερὸν τῆς βρύτης
βρε' ἀγράμματοι.—Τοιαῦτα καὶ πα-
ραπλήσια πλεῖστον ὅσα ἔχω συνειλε-
γμένα, ἀλλ' ἀρκοῦσι πεισῶν τ' ἀνωτέρω
πρὸς ἐντελὴν κατάληψιν τοῦ παιδοῦ τῶν
τοιούτων διδασκάλων. Ἀφίνω ἀκόμη
ἐκεῖνους, οἵτινες, διαπλεγόμενοι ὑπὸ

τοῦ πόνου τοῦ νὰ δείξωσι σοφίαν καὶ
ὑπεροχὴν καὶ μὴ εὐρίσκοντες ποῦ νὰ
ξεθυμάνωσι, πρῶτον ὁμιλοῦσι πε-
ρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς φίλος πρὸς φίλον, ἔ-
πειτα συζητοῦσι μετ' αὐτοῦ, καὶ κατό-
πιν διότι δὲν δύναται ἐκεῖνος νὰ τοὺς
ἀποστομώσῃ, τὸν ἀποκηρύττουσι καὶ
δὲ καὶ διημοσίᾳ, διότι εἰς τοῦτο ἐγκείται
τὸ ζήτημα. Ναι δυστυχῶς. Ἐχόμεν καὶ
τοιούτους, τῶν ὁποίων ἡ ἀνοησία φθά-
νει μέχρι τοιούτου βαθμοῦ.

Ἰδοὺ, κατ' ἐμὲ, τὰ αἰτία, διὰ τὰ ὅποια
οὔτε παρὰ τοῖς χωρικοῖς ἐνεργετήθη ὁ
πρὸς τὰ γράμματα οὔτε πρόδοσι
γίνονται. Τί λοιπὸν εἶνε ἀνάγκη ἀπα-
ραιτήτος νὰ γείνη πρὸς ταχεῖαν ὅσον
τὸ δυνατόν ἐκπαιδύσιν των πραγμά-
των καὶ ὑποσκήψιν τοῦ ὑπὸ τοιούτους
ὄρους ἀρξάμενου καταρρέειν ἡθικοῦ
καὶ πνευματικοῦ οἰκοδομήματος: Τοῦ-
το ἔρχομαι ἤδη νὰ εἶπω. ΧΡ.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρ-
μοστοῦ γνωστοποιήσεως τῆς ἐπι-
στολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, οὐδε-
μία εἰσέτι σύσκεψις ἔλαβε χώραν
μεταξὺ τῶν τῆν Πρεσβείαν ἡ τὴν
Ἐπιτροπὴν ἀποτελούντων, ἐνῷ
εἶνε ἤδη ἀναγκαιοτάτη μία τοι-
αύτη ἀπὸ κοινοῦ συνεννόησις, δι-
ότι πολλὰ εἰσι τὰ χρήζοντα ἐξη-
γήσεων καὶ περὶ πολλῶν εἶνε ἀ-
νάγκη νὰ λειφθῇ ἡ δέουσα πρό-
νοια καὶ φροντίς. Μήπως πρόκει-
ται νὰ μᾶς ἐναγκαλισθῶσι καὶ πά-
λιν αἱ ἀδελφαί μας Νάρκη καὶ
Ἀδράνεια; Ἄς ἰδῶμεν.

Σήμερον εἰχομεν ἐνταῦθα ἀ-
πὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς χθές, ἀ-
ληθές χαμσί. Ὁ μετρίως σφο-
δρὸς ἄνεμος ἐξέρχεται αὐτὸ τοῦ-
το ἐκ καιομένης καμίνου. Δὲν
τολμᾷ τις νὰ ἐξέλθῃ διότι αἰ-
σθάνεται καιομένας τὰς βλεφα-
ρίδας του. Αἱ γωνίαι, τὰς ὁποί-
ας ἀπεστρεφόμεθα ὡς θερμὰς,
σήμερον ἦσαν προσφιλεῖς διότι ἦ-
σαν δροσερώτεροι πάντοτε ἄλλου
μέρους εὐαέρου. Μέχρι πρὸ 3 ἡ-
μερῶν δὲν ἠσθάνθημεν μεγάλας
ζέστας, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἀκρι-
βὰ θὰ ἀγοράσωμεν τὰς ἀπὸ
τοῦδε καὶ ἐφεξῆς ἡμέρας.

Ἡ ἀξιότ. Ἐπιτροπὴ τῆς ἐκ-
κλησίας Ἀγίας Νάπας τῆς πόλε-
ως μας συνεσέφερον ἐκ τοῦ τα-
μείου τῆς Ἐκκλ. διὰ τὰς δαπάνας
τῆς Πρεσβείας 25 λίρας, ἡ δὲ τῆς
Καθολικῆς λίρ. 12 σ. 10.

Ἐγνώσθη ὅτι οἱ ὑπὸ τὴν ὀ-
δηγίαν τοῦ δραστηρίου ἀστυνό-
μου κ. Ὀγγλεῦ καταδιώκοντες
τὸν δραπέτην καὶ τραμερόν λη-
στὴν Χασάν Πουλλῆν ἐπυροβό-
λησαν κατὰ λάθος ἐναντίον ζα-
πτιῆ ὃν καὶ ἐφόνευσαν. Τὸ γεγο-
νὸς τοῦτο ἔχει κατὰ τὰς εἰδή-
σεις ἃς ἔχομεν ὡς ἐξῆς:

Πληροφορηθεὶς ὁ κ. Ὀγγλεῦ περὶ
τοῦ ἐντὸς τοῦ ὁδοῦς μέρους, ὅπου
ἐσύχναζεν ὁ ρηθεὶς δραπέτης, πα-
ρέλαβε μίαν νύκτα ζαπτιέδες
τινάς, οὓς ἐτοποθέτησεν ἀλῆγον
μακρὰν τοῦ μέρους καὶ διέταξεν
αὐτοὺς οὔτε νὰ ὁμιλήσωσι κα-
θόλου οὔτε σιγάρον ν' ἀνάψωσιν.
Ἐῖς τούτων, ὁ φονευθεὶς, ἀπε-
μακρύνθη λάθρα τῶν λοιπῶν
συντρόφων του, μετ' ὀλίγον δὲ
ἐθεάθη πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἀνέ-
μενον οὗτοι νὰ ἴδωσι τὸν δρα-
πέτην. Νομίσαντες δὲ ὅτι ἦτο
πράγματι ὁ δραπέτης, τὸν διέ-
ταξαν τρεῖς νὰ σταθῇ, ἀλλ' ἐκεῖ-
νος, εἴτε ἠγνόει ὅτι πρὸς αὐτὸν
ἀπετείνοντο οἱ σύντροφοί του, εἴτε
ἄλλος λόγος ὑπῆρχε, δὲν ἀπῆν-
τησεν ἀλλ' οὔτε ἐστάθη, μετὰ
δὲ τὴν τρίτην διαταγὴν ἐπυρο-
βολήθη καὶ ἐπεσε νεκρός. Ἡ ὑ-
πόθεσις ἠνέχθη εἰς τὸ δικαστήριον
καὶ παρεπέμφθη εἰς τὸ καιουρ-
γιοδικεῖον, ἀλλὰ πιστεύεται ὅτι
δὲν θὰ θεωρηθῶσιν ἐνοχοὶ οἱ κατ'
αὐτοῦ πυροβολήσαντες.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον δούς
ἐν Ἀθήναις τὰς νενομισμένας τε-
λειωτικὰς ἐξετάσεις ὁ κ. Ἀριστ.
Κ. Πηλαβάκης ὁ πρὸ διετίας ἡ-
δὴ πεμφθεὶς ἐντεῦθεν ὅπως φοι-
τήσῃ εἰς τὸ διδασκαλεῖον καὶ δι-
δαχθῇ τὴν νέαν μέθοδον, ἐκπύ-
ρην διδασκαλίας τοῦ νέου τούτου
συστήματος πρωτοβάθμιος.
Συγχαίρομεν αὐτῷ ἀπὸ μέσης
καρδίας.

Ὁ κ. Ἀριστόδημος ἀφικνεῖ-
ται ἐνταῦθα μετὰ ἑνα περίπου
μῆνα, οὕτω δὲ καὶ ἡ Λεμησσός,
χάρει εἰς τοὺς ἀξιοτ. κ. κ. Γ. Δ.
Κακαθύμην καὶ Ν. Θ. Ρωσσίδην,
ἀποκτᾷ ἑνα καὶ πρωτοβά-
θμιον μάλιστα διδασκαλὸν τῆς
νέας μεθόδου.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυρι-
ακῆς ἀρξάμεναι, ἐπερατώθησαν
σήμερον καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ
Παρθενωγείου τῆς πόλεως
μας, διευθυνομένου ὡς γνωστὸν,
ὑπὸ τῶν δύο ἀδελφῶν, τῆς κ.
Ἀριάδνης Λοῖζου, τελειοφοίτου

και βραβειοφόρου του Ἀρσνακίου, πρῶτον ἤδη ἔτος διδάσκατος, και τῆς κ. Πολυξένης Λοϊζιάδος, τῆς πολλὰ ἤδη ἔτη διευθυνούσης τὸ ἡμέτερον Παρθενόγειον. Διὰ βραχείας προσκαλίβει τῆς ἡ. κ. Ἀριάδνης Λοϊζίου ἐξέτετο τὰ κατὰ τὴν σχολὴν, ὑποδείξασα τὰ δεόντα εἰς τὴν γενέσθαι πρὸς ἐντελεστέραν τῆς σχολῆς λειτουργίαν. Κατόπιν ὠραία ποιημάτια ἀπηγγέλθησαν παρὰ μικρῶν κορασιῶν, μεθ' ἃ ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἀληθῶς λίαν εὐχάριστα.

*

**

Αὐριον ἀρχόμεθα τῶν κατὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν σχολὴν Ἀγίας Νάπας ἐξετάσεων, ἃς δὲ διαδεχθῶσιν αἱ τῆς Σχολῆς Καθολικῆς. Παρακαλοῦνται πάντες νὰ τιμῇτωσιν αὐτὰς διὰ τῆς παρουσίας των.

—Ο—

ΑΦΙΞΙΣ ΠΛΟΙΩΝ.

1. Γολέττα ἑλληνικὴ «Θέμις» 88000 ὀκ. ἄρρετον. 1. Βραζιλέρα «Μαρούκα» μετ' ἐλπίαν ἀπὸ Ἀνατολῆς. 1. «Εὐαγγελίστρια» ἀπὸ Καστελλόριζον μετ' ἐλπίαν. 1. Αὐστριακὸν ἀτμόπλοον «Διάνη» ἐκ Σμύρνης μετ' 236 κωλά διαφόρους πρῆγματ' αἰ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

«Αγ. Νικόλαος» δι' Ἀλεξάνδρ. μετ' οὐνοῦς ἔξοδα καὶ χρονοῦ. — 2. Βραζιλέρα δι' Ἀνατολῆν.

—2—

Λευκωσί τῇ 30] 12] Ιουλίου 1888.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνώπιον τῆς Α' Μακρυτότης ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν εὐάρεστον.

Περὶ ὧραν 4ην μ. μ. συνελεύσθη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ αἱ διάφοροι ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἐκκλησιῶν, προέβησαν εἰς ἐκλογὴν Ἐπιτροπῆς σχολείων (διαχειριστικῆς) ὡς καὶ ἐτέρας Συμβουλευτικῆς ἐνομοκρομένης, ἀφ' ὧν προηγουμένως ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὴν προπαραελθούσαν ἐκκλησιᾶς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ποιήσας μικρὰς περικοπὰς τῶν μισθῶν ἀπάντων τῶν διδασκάλων, καταργήσας τοὺς δύο διδασκάλους τῶν δύο τμημάτων τῆς πρώτης τάξεως τοῦ ἑλληνικοῦ, ἐπιθεωρήσας τὸν κανονισμὸν καὶ εὐρούσης τὸ ἑσώγιον καὶ μικρὸν τι περὶ σπουδῶν διὰ διαφόρους τῶν Σχολείων ἀνέγκας.

Ἡ πόλις διηρέθη εἰς δύο στρατόπεδα· τὸ ἡμέτερον τῶρα δὲν ἐνοεῖ νὰ δώσῃ οὕτε δέκα ἢ εἰς τὰ Σχολεῖα, οὐδέποτε δὲ μάστιγα νὰ καταρτίσῃ ἰδιαιτέρως. Ἐν ἡ Φινερωμένη καὶ ἄλλαι ἐνορίαι δὲν δώσωσι τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν των πρὸς τὰ Δημόσια Σχολεῖα, βεβαίως τὰ θὰ κλείσωσιν ἐξέτος.

Ἐτερον πάλιν σπουδαῖον ζήτημα, ὅπερ νῦν ἐπαισχυλῇ τὴν πόλιν εἶναι τὰ Δημοτικὰ ὡς ἡμεῖς ὡς ἡμέρα ἐκλογῆς Δημοτικῶν Συμβούλων ἢ 30 τρέχοντος. Συνδιασμοὶ ἐπὶ συνδιασμοῖς, τρεχάματα ἐπὶ τρεχάματι. Καὶ ἐνταῦθα αἱ αὐταὶ δύο μερίδες. Ἡ μία θέλει τὸν πόλιν ἢ δὲ ἑτέρα τὸν δέ. Οὐχ' ἦσαν δὲν διεσπασμένοι εἰς δύο τὰ προγράμματα των. Πλεί-

στοι εἶναι δὲ ἐκτεθῶσιν. Ἰδόμεν πῶς δὲ ἐξέλθῃ καθαρός. Τοιαῦτα τὰ Λευκωσιτικά.

*

—Ο—

Αὐτὸν (καθυστέρησεν). Τῶν τοῦ παρελθόντος τῆς πόλεως μας ἐξετάσεων, τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν λίαν εὐχάριστα, παραστάτων, εἰς αὐτὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. τοῦ Οἰκονόμου Κύριου κ. Ἐπιφάνιου, τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν σχολείων καὶ πολλῶν κυριῶν καὶ κυριῶν. Κάκιστον ὅμως σύστημα τὸ περικυκλῶν τὸ γυναικῶν φύλον τὰς ἐξετάζουσας μαθητρίδας ἐν στενοτάτῳ καὶ ἀδιάρρηκτῳ κύκλῳ. Μίτην προσπαθῶν νὰ πλησιάζωσιν, πολλοὶ οὐδὲν κατώρθωσαν καὶ ἀπῆλθον.

Τὴν Τρίτην ἐγένοντο καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀγ. Σάββα αἱ ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Α' Μακρυτότης καὶ τοῦ παντοῦ. Ἀρχιμανδρίτου, ἄρχιμ. ἀπὸ τῆς πέμπτης τάξεως διότι, ὡς γνωστὸν ἡ εἰς τὸ ἑλληνικὸν μεταδιδασκτικὴν ἐξετασθῆσιν κατὰ Σεπτέμβριον. Ὡμίλησε πρῶτος ὁ κ. Μ. Βακίρτζις κατόπιν δὲ ὁ νεομεθοδιστὴς κ. Χαρ. Παπαδόπουλος ἐκτενέστερον, περιγράφας τὴν ἀλλοτρίαν τῶν σχολείων καὶ συστήσας ταχεῖαν πρόνοιαν περὶ τούτων. Αἱ ἐξετάσεις ἤρξαντο διὰ ὠραίων ποιημάτων ἀπηγγελλέντων ὑπὸ μικρῶν μαθητῶν, ἰδίως δὲ τὸ πρῶτον ἀπαγγελλέν ὑπὸ τῶν παιδῶν Δημοσθένους Σεβέρη καὶ Δημοσθ. Θ. Σταυρινίδου δι' ὠραίας ἀπαγγελίας, ἐνεθουσίασαν ἅπαντες. Ἐξετάσθησαν καὶ ἀπῆλθον ἄριστα οἱ παῖδες εἰς τὴν ἑρῶν Ἱστορίαν, Ἀ. θρωπολογίαν, Φυσικὴν, Γεωγραφίαν, Ἀριθμητικὴν. Μέγας ὀφείλεται ἔμπαινος τοῖς διευθύνουσιν τὴν σχολὴν ταύτην κ. κ. Μ. Βακίρτζις καὶ Χ. Παπαδοπούλῳ διὰ τοὺς ἀπρότους κόπους των, οἵτινες καὶ διὰ συδραμῶν κατ' ὠρῶσαν νὰ προμηθεύωσιν ἀναγκαῖα ὄργανα. Ἐκ τῆς ἐσπερίας οἶον ὀφθαλμὸν κεφαλὴν καὶ πρὸς ἐντελὴ καταλήψιν τῶν σχετικῶν μαθημάτων. Δυνάμει τέλος νὰ κυνηθῶμεν ὅτι ἔχομεν ἐν Λευκωσίᾳ ἐν πλήρει δημοτικῶν Σχολείων.

—Ο—

Ἐκ Λάρνακος. — Ἀγνοοῦμεν διὰ τίνα λόγον ἡ Αστυνομία μας τὴν ἐσπέραν τῆς 4 τρέχοντος ἡδουλήθη νὰ καταργήσῃ διὰ πεζῶν τε καὶ ἱππέων χωροφυλάκων ἔθιμον προκατακλυσμιαίων, τὸ ἀνάπτειν δηλ. πυρὰς, καὶ τοῦτο καθ' ἣν στιγμὴν ἐξετελεῖτο τὸ ἔθιμον τοῦτο. Ἀγνοοῦμεν διατί δὲν προεβόλησεν τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ταύτης τοῦ νὰ καταργηθῇ τὸ ἔθιμον, διὰ νὰ τελεσθῇ τοῦλάχιστον λαμπρότερον καὶ ἐπισιμότερον, ἀνάλογον τῆς ὑψηλῆς ἐπιθυμίας, διότι τὰ τοιαῦτα οὐκ αἴτια οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰσχὺν ἀπέναντι ἐθῶν καὶ ἐθιμῶν, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὴ ἡ Σ. Ἀναστασία διὰ τῆς πρώτης ἐν τῇ νήσῳ προκηρύξεως τῆς ὑπέσχετο νὰ σεβασθῇ. Ἐθιμον συνδεσμένον μετὰ τῆς θρησκείας, — διότι ἡ πυρὰ, τὸ φῶς, εἶναι σύμβολον τῆς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην συλλήψεως τοῦ Προδρόμου, τοῦ «προαγγέλου» τοῦ φωτός, τοῦ Ἐωσφόρου, τοῦ προδρόμου τοῦ ἡλίου τοῦ τὰ ἀνέριμα καταβαίνοντος πυρὶ — δὲν καταργεῖται οὕτως εὐκόλως, καὶ γινώσκον τούτο οἱ ἀρχόντες μας.

Ἐξετάσεις τῶν Δημοτικῶν σχολείων Ἀγ. Λαζάρου ἔλαβον χώραν χθὲς Κυριακὴν περὶ τὴν 9ην πρωϊνὴν ὥραν καθ' ἣν ὁ νεομεθοδιστὴς διδασκάλος κ. Γ. Λιακούζης ἀπηγγεῖλε συντομὸν προσκαλίαν, ἀφορῶσαν τὴν σύστασιν Νηπιαγείου, ἵνα λειτουργή τακτικότερον τὰ σχολεῖον, κατέκρινε δὲ καὶ τοὺς παλαιομεθοδιστὰς συναδέλφους του, ἐπὶ ψυττακισμῷ (αὐτὸ δὲ ἦτο πᾶρα πολὺ) καὶ ἐπέσαν αὐτὴν διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν κατὰ τὰ σχολικῶν ἔτος διδασκέντων μαθημάτων, ἔπειτα πρέσβησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν κατὰ τὸν νεομεθοδικόν

τρόπον, λίαν εὐκολόνοντα τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν ἀπάντησιν.

Ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπολογικοῦ ζητήματος, κύριος τις τῶν παρευρισκόντων, ἀκολούθων τὰς ἐρωτήσεις ἃς ἔκρινεν ὁ διδασκάλος, ἔταξε καὶ οὗτος μίαν ἐρώτησιν εἰς τὸν μαθητὴν, «τί γίνεται ἡ ἐν τῷ στομάχῳ ἀπορρόφισις;» καὶ ἐπερίμενε τὴν ἀπάντησιν, ὃ δὲ μαθητὴς ἐσιώπησεν, ὁ διδασκάλος τοῦ ἀπῆλθον εἰς τὸν ἐρωτήσαντα δι' ὅπου λίαν ἀποτόμου ἐστὶ αἱ τοιαῦται ἐρωτήσεις γίνονται ὑπὸ τῶν ἐπιστημῶν μόνον ὡς ὤφηται. Εἰς ταῦτα ὁ Κύριος ἐσιώπησε θεωρήσας περιττὴν πᾶσαν ἀπάντησιν πρὸς τὸν διδασκάλον, ὅστις ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ εὐσχημότερον ὅρος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τέλος τῶν ἐξετάσεων, ἦτο εὐάρεστον καθότι οἱ μαθηταὶ ἦσαν καλῶς μελετημένοι εἰς ὅσα ἠρωτῶντο.

«Εὐχαρισ».

—Ο—

Τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἐξ Ἀσρομερίτου καταχωρίζομεν εὐχαρίως, καθότι οὐδὲ νὰ ἀκούσωμεν οὐδὲ νὰ πιεῖσωμεν θέλομεν ὅτι εὐρήθη χωρίον, ὅπερ ἡρνήθη τὸν ἑρανὸν τοῦ διὰ τὸν μελετώμενον σκοπὸν. Παρατηροῦμεν δὲ τῷ πρώτῳ ἐπισείλαντι ἡμῖν ὅτι πρῶτος ἐκείνος ὤφειλε καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ ὅσα ἔγραψεν, ἀγγέλλων ἡμῖν ὅτι καὶ τὸ χωρίον τοῦτο συνέδραμε καὶ δὴ καὶ γενναίως.

Ἀσρομερίτης τῇ 20 Ιουνίου 1888.

Κύριε Συντάκτα!

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 179 τῆς ἐρίμου ὑμῶν ἐφημερ. φύλῳ ἀνέγνωμεν διατρίβην καθ' ἣν ὡν, ἐκ Κατοκπιᾶς, δι' ἧς ὁ Κ. διατριβεγράφος κατηγόρει τοῦ χωρίου ἡμῶν, ὅτι μόνον αὐτὸ ἐξ ὧν τῶν χωρίων τῆς Κύπρου δὲν συνετέρεται τὸν δόλον του, χάριν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Πρὸς ἀπάντησιν λέγομεν, Κ. Συντάκτα, ὅτι οὐχὶ διότι εὐρισκόμεθα μακρὰν τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὸ ὕψος τοῦ σκοποῦ δὲν συνετέρομεν, ἀλλ' ὅτι οἱ εἰσπράττοντες τὰς συνεισφορὰς ἀφίκοντο περὶ δειλὴν, καὶ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν τοὺς χωρικοὺς διότι ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ τοιαύτης ἐποχῆς, ἀπέρχονται οἱ χωρικοὶ ἄλλοι μὲν εἰς τὰ ποσάνια των, ἄλλοι δὲ εἰς τὰ ζῶα των.

Τούτου ἕνεκα αἱ τῶν ἐράνων συλλέκται ἀπῆλθον ἐκ τοῦ χωρίου μας ἀληθῶς κεναῖς χερσίν. Ὅτε ὅμως εὐρέθημεν ὅλοι οἱ χωρικοὶ, καὶ εἶπεν ἡμῖν ὁ διδασκάλός μας, ὅτι δέον νὰ συνετέρεθ' ἑαυτοὺς, ὅτι δύνανται διὰ τὴν εἰς Λονδίον μεταβιβάσασθαι πρεσβεῖαν, ἅπαντες συνετέρομεν συνθηροῦσθαι δὲ ἀμέσως τὸ ποσὸν λίρων 2 σελ. 10, ὅπερ ἐστελεῖται διὰ τοῦ κ. Χριστοφ. Δημ. αὐτῇ εἰς τὸν εἰσπράττοντα τὰς τοῦ διαμερισματὸς μας συνεισφορὰς Κόν. Ἰωάννην Θεοδότου.

Ἐκλιπαροῦμεν ὅθεν τὸν ἐκ Κατοκπιᾶς διατριβεγράφον νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ τῶν καθ' ἡμῶν κατηγοριῶν του, διότι ὅσον καὶ ἂν καθυστέρωμεν πάντος Κυρίου, καὶ συνεπῶς οὐδὲ πρὸς αὐτὸν δυνάμεθα παραβληθῆναι, οὐχ' ἦτον ὅμως εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίσωμεν τὸ σπουδαῖον τῆς περιστάσεως, διότι συμπάσχομεν καὶ ἡμεῖς.

Εἰς χωρικός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδίον, 5. — Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες λίαν ἀνησυχοῦσιν ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ συνεννοήσεως μετα-

ξύ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γερμανίας. Φοβοῦνται μὴ ἡ συνεννόησις αὕτη ἢ ἐπιβληθῇ τῇ Αὐστρίᾳ καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀνατολῇ ἀγγλικά συμφέροντα.

Λονδίον, 3. — Τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων δὲν ἀγγέλλουσιν εἰσέτι μετὰ βεβαιότητος τὸ εἰς Πετρούπολιν ταξίδιον Γουλιέλμου τοῦ Β'. Ἐν τούτοις ἡ θαλαμικὸς «Χοενζόλλερ» παρασκευάζεται ἐν Κιέλ, ὅπως ποιήσῃ ἐνδεχομένως τὸ ταξίδιον.

Βερολίον, 29. — Ἡ «Ἡμερίδα», πορὰ τὰς διαβεβαιώσεις πλείστον ἐφημερίδων ὅτι ἡ στέφης τοῦ αὐτοκράτορος γενήσεται τῇ 18 ὁκτωβρίου ἐν Κέντισβερ, ἀναγγέλλει ὅτι ὁ Γουλιέλμος ὁ Β' δὲν ἔλειπε στέφθῃ, ἀλλ' ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα τοῦ πάππου του θέλει θέσῃ ὁ ἴδιος τὸ στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ ἐπὶ τῆς αὐτοκρατείας.

Βερολίον, 29. — Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς «Truth» πειθεῖται ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα Βικτωρία μετὰ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς θέλει διελθεῖν τὸ φθινόπωρον ἐν Σκωτίᾳ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ Ἀμπεργκελδ. Ἐπίσης λέγεται ὅτι ὁ γάμος τῆς πριγκηπίσσης Βικτωρίας μετὰ τοῦ πρίγκηπος Ἀλεξάνδρου Βάττεμβερ, ἐορτασθήσεται ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλ' ἡ εἰδησις αὕτη χρήζει βεβαιώσεως.

Αἱ ρωσικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσι τὴν εἰς Ὀδησσὸν ἀγίξιν ἐνὸς τερέως καὶ ἐνὸς διακόσιον Ἀθυσσινῶν, ἀποστελλομένων ὑπὸ τοῦ Νέγον ὅπως παραστήσιν ἐν τῷ πανηγυρισμῷ τῆς ἐννεακροστοστῆς ἐπετηρίδος τῆς εἰς τὸν χριστιανισμόν πρόσδελεξσεως τῶν Ρώσων. Οἱ δύο οὗτοι ἐκκλησιαστικοὶ, ὡς εἰς ὅμειν εὐχερῶς τὴν ρωσικὴν, ἐπισκεφθήσονται πρὸς τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐορτῶν τούτων τὴν Πετρούπολιν.

Ρώμη, 4. — Τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τοῦ κ. Μαλιάρη συζητοῦνται ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν προβλέπει ἑλλείμμα ἐκ 30,000,000, γρ.

Λονδίον, 25. — Οἱ «Καιροὶ» δημοσιεύουσι τηλεγράφημα ἐκ Κ)λεως λέγον, ὅτι κατὰ τὰς κυκλοφοροῦσας φήμας ἡ Ρωσία θέλει προσκαλέσει τὰς ὑπαγραψάσας τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου δυνάμεις νὰ προσκαλέσωσι τὴν Βουλγαρίαν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς εἰρημένης συνθήκης.

Βερολίον, 29. — Ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς» φρονεῖ ὅτι ἡ συνέντευξις τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τοῦ Τσάρου γενήσεται πιθανῶς μετὰ τῆς 10 καὶ 15 Ιουλίου, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουσιν οὐδεμίαν λεπτομέρειαν ὡς πρὸς τὴν προσεχῆ τάντην συνέντευξιν.

Βερολίον, 30. — Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τοῦ Φός», ὁ ἐν Λονδίῳ

πρεσβευτής της Ρωσσίας βαρώνος Στάιλ ένεχείρισε χθές τῷ λόρδῳ Σαλισβουρή διακοίνωσιν τῆς κυβερνήσεώς του, περιέχουσαν νέας προτάσεις περὶ διακανονίσεως τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος. Ἡ Ρωσία δὲν ζητεῖ πλέον τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ πρίγκητος τοῦ Κοβούργου, ἀλλ' ἀπαιτεῖ ὅπως τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν βουλγαρικῶν ὑπουργεῖον ἀνετεθῇ εἰς ρῶσσον στρατηγόν.

— Ἰδοὺ τί ἀνηγοῦνται ἐν Βερολίῳ ἐν τοῖς καλῶς πληροφορημένοις κύκλοις, περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ γάμου μεταξὺ τοῦ Ἑλλήνου διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ μιᾶς πρίγκηπέσσης γερμανίδος.

Εἶχε γίνει λόγος τὸν παρελθ. Μάρτιον περὶ τινος σχεδίου γάμου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς πρίγκηπέσσης Σοφίας τῆς Πρωσσίας. Καὶ τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπῆρξε πραγματικῶς, ἀλλ' ὑπῆρξε μόνον εἰς τὸ ἐν τῶν μερῶν—παρὰ τῇ αὐτοκρατεῖρα Βικτωρίᾳ. Ἀλλ' ὁ νέος πρίγκηψ φαίνεται ὅτι ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματά του ἄλλοχού. Λέγεται, ὅτι ἐρᾶται σφοδρῶς τῆς νεωτάτης θυγατρὸς τοῦ μεγάλου δούκῃς τῆς Ἑσθίας Ἀλίκης, γεννηθεῖσης τὴν 6ην Ἰουνίου 1872. Ὁ πρίγκηψ Κωνσταντίνος διήλθεν ἐπανειλημμένως ἡμέρας πολλὰς ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Δαρμσταδτῆς, πρὸς μεγίστην λύπην τῆς αὐτοκρατεῖρας Βικτωρίας, ὡς λέγεται.

Παρίσιον, 20.—Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξακολουθοῦσι μεταξὺ Παρισίων καὶ Ρώμης, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἑλληνα ἐμπόρου τῆς Μασσαβας, οἵτινες ἀρνοῦνται νὰ πληρώσωσι φόρους τινάς, οὓς ἐπέβαλεν αὐτοῖς ἡ διοίκησις τῆς ἰταλικῆς ἀποικίας.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ὅλγια περὶ τῶν χερσαίων τειχῶν τῆς Λευκασίας.
(ἀποσπάσμα ἀνεκδότου μελέτης.)

Πολλὰς, ἐν ὧρα σχολῆς, ἐπεσκεψάμην τὴν Λευκασίαν καὶ ἠψάμην τῆς καταμετρήσεως τῶν χερσαίων τειχῶν αὐτῆς, τῶν ἀρχαίων ἐκεῖνων μνημείων τῆς ἐνετικῆς κυριαρχίας. Ἐμμέσως δὲ καὶ ἐγκαίρως προσαγαγὼν εἰς πέρας τὸ ἡμέτερον ἔργον καὶ προτιθέμενος νὰ ἀναγνώσω τὴν ἐκτενὴ μελέτην μου ταύτην ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ, ἀποσπῶ τινὰ ἐν ὀλίγοις περὶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἐποψίν.

Τὰ τεῖχη τῆς ἱστορικῆς ταύτης πόλεως τὸ πρῶτον, καθά ἱστοροῦσιν οἱ συγγραφεῖς, ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Βυζαντινῶν. Αὐτοκράτορας ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ διατηρήθησαν μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν, οἵτινες κατεδάρισαν καὶ ἐσμίχρυναν αὐτά. Οἱ Ἑνετοὶ οὖν περὶ τὰ 1567 ἀπεράσαν νὰ ἀνεγείρωσι ταῦτα ἐκ βάθρων καὶ ἐνισχύσωσι καλῶς, μετατεμψάμενοι ἐξ Ἑνετίας τὸν JULES SAYORMIANI, ἀνδρα ἱκανόν, δραστήριον καὶ ἐξοχόν περὶ τὰ τοιαῦτα, ἅτε κατὰ τὸν BRATTIANI, ὑπερτίσαντα ἐπὶ πολλὴν χρόνον παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Πρὸς ταχέως δὲ καὶ εὐχερῇ κατασκευὴν αὐτῶν ἡ φιλικὴ τῆς Ἑνετίας ἐπεφύλαξεν καὶ ἐπέ-

Ρώμῃ, 50.—Ἐνεκα τῆς ὑπερασπίσεως, ἥς τευχάνονσι παρὰ τῆς Γαλλίας οἱ ἐν Μασσαβᾷ Ἑλληνες ἐμποροὶ, ὁ ἰταλικὸς τύπος κατηγορεῖ τῶν γάλλων ἐπὶ ἀναμίξει εἰς ἰταλικὰ πράγματα.

Λονδίνον, 30.—Εἰς ἀξιωματικὸς καὶ 6 ἄγγλοι στρατιῶται ἐφρονεῦθησαν ἐν Ἀφγανιστάν ὑπὸ τῶν ἐργωρίων.

Λονδίνον, 30.—Ὁ Ποιῶφ λαβὼν χάριν ἀπεφυλακίσθη.

Λονδίνον, 30.—Ἐνεκα τῆς σοβαρᾶς τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἐν Ζουλαλάνδῃ, ἅπαι ὁ ἐν Νατάλῃ διαθέσιμος ἀγγλικὸς στρατὸς διετάχθη νὰ μεταβῇ ἐκεῖ.

Ἐπειδὴ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμορᾶ ἀπὸ τῆς πρώτης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὁ «περὶ μαχαίρων νόμος», δι' αὐτὸ δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὸν νόμον τοῦτον εἰς γλῶσσαν ἀπλὴν πρὸς γινώσκον τοῦ λαοῦ.

E. BOYABER 30 Ἀπρ. 1888

Ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης Ὁ Μ. Ἀρμορῆς καὶ ἐπὶ Κεφαλῆς Ἀρχηγὸς τῆς νήσου Κύπρου μετὰ τὴν γνώμην καὶ τὴν συναίνεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Νήσου ἐνομοθέτησε τὰ ἑξῆς:—

1. Ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1888 καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, πᾶς ὁ φέρων ἢ βαρύνων μάχαιραν, ὅποιαν ὀρίζει τὸ κατωτέρω ἀρθρον 4, θὰ ᾖ ἐνοχὸς παραβάσεως τοῦ νόμου τούτου καὶ θὰ ὑπόκειται εἰς πρόσμιον ὄχι περισσότερον τῆς μιᾶς λίρας, ἢ δὲ μάχαιρα θὰ δημεύεται.

2. Ὁ παρὼν Νόμος δὲν ἀφορᾷ

βαλε τοῖς ὀλιγοτέροις τῶν εὐγενῶν Κυπρίων, νὰ ἀνεγείρῃ ἕκαστος ἰδίᾳ δαπάνην ἐν μέρος τοῦ τεύχους καὶ ἐκ τούτου ἐλάμβανε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Τὰ νῦν σωζόμενα τεῖχη ἠλώθησαν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τὸ 1570 μετὰ 45 ἡμερῶν διηνεκῆς πολιορκίας καὶ ἡρωικῆς ἀντίστασιν τῶν κατοίκων. Τὰ τεῖχη ταῦτα φέρουσι σχῆμα σφαιροειδές, σχηματίζοντα σταυρὸν τινὰ κανονικόν καὶ ὀχυροῦνται διὰ δέκα τριγωνικῶν ὀχυρωμάτων, ἀνωδομημένων καθ' ὠριμένα διαστήματα, ἐξεχόντων ἢ προπεπρωμένων τῶν τευχῶν εἰς προφύλαξιν καὶ υπερασπίσιν τῶν μεταξὺ διαστημάτων αὐτῶν. Τὰ τριγωνικὰ ταῦτα ὀχυρώματα ἔχουσι στρογγύλας τὰς κατωτέρω αὐτῶν γωνίας καὶ ἄμα φθάσας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὕψους τοῦ πρὸς τὸ ἐσωτερικόν τῆς πόλεως, ἀποκλίνει οὕτως ὥστε εἰς τὰς ἐχθρικὰς σφαῖρας παρίστανιν ἀμβλείαν γωνίαν. Τὰ τεῖχη ταῦτα καίτοι ὑπὸ ὀχυρωματικῆν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐποψίν ἔχουσι τοιαύτην τεχνήσαν κατασκευὴν, οὐκ ἔττον ὅμως εἰς ἰλίαν ἀσθενή καὶ ἥμισυ σθεναρά, ἅτε μὴ δυναθέντων ἀντιστῆναι ἐπὶ πολλὴν χρόνον ὡς τὰ τῆς Ἀρμορῆς.

Τὸ ὅλον τῆς περιμέτρου τῶν χερσαίων τούτων τευχῶν τυγχάνει 4 μίλλια. Τὰ τεῖχη ταῦτα καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν αὐτῶν ἔχουσι τρεῖς πύλας, τὴν τῆς Ἀρμορῆς, τῆς Πάφου καὶ τῆς Κηρυνεῖας· ἄλλοτε δὲ ἡ τῆς Ἀρμορῆς ἐκαλεῖτο Ἰουλιανή, ἡ τῆς Πάφου, τοῦ Ἀγίου Δομενίκου, ἡ δὲ τῆς Κηρυνεῖας τῆς Προχωρήσεως (PROCE-

τους ὑποδηματοποιούς ἢ τοὺς κρεωπώλας, ἢ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκ τῆς νομίμου τέχνης ἢ ἔργου τὸ ὅποιον ἐπαγγέλλονται εἶνε ἢ ἀγκασμένοι νὰ μεταχειρίζωνται χάριν τοῦ ἔργου τῶν ἢ τῆς τέχνης τῶν τοιαύτων μαχαίρας τὰς ὁποίας ὀρίζει τὸ 4 ἀρθρον. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἐπιτρέπει τὸ νὰ βαρύνῃ τις τὰς τοιαύτας μαχαίρας δι' ἄλλον τινὰ σκοπὸν, εἰμὴ μόνον χάριν τοῦ ἔργου ἢ τῆς τέχνης του.

3. Ὁ Νόμος αὐτὸς δὲν κωλύει τινὰ τοῦ νὰ κρατῇ μαχαίριδιον (τσάκι), ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ τὸ μαχαίριδιον τοῦτο νὰ μὴ ᾖ κατεσκευασμένον μετὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ λεπίς του (ἡ κουρτέλλα του) νὰ στερεοποιῆται μετὰ κανέναν μηχανισμόν καὶ νὰ μὴν ἀνοικτῇ ὡς εἰς τὰ μαχαίρια.

4. Διὰ τοῦ νόμου τούτου μάχαιρα ἐννοεῖται κάθε σπαθί, ἢ μαχαίρη ἢ ἄλλο μυτερόν ὄργανον τὸ ὅποιον δὲν εἶνε κατεσκευασμένον ὡς τὰ μαχαίριδια νὰ κλείρῃ ἡ λεπίς του, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ λεπίς εἶνε μακρυτέρα ἀπὸ 3 δάκτυλα, ἢ δὲ αἰχμὴ (μύτη του) τενωτέρα τοῦ ἡμίσεως δακτύλου· συμπεριλαμβάνονται δὲ καὶ τὰ μαχαίριδια ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶνε οὕτως κατεσκευασμένα, ὥστε ἡ λεπίς τῶν νὰ καθίσταται διὰ τινος μέσου στερεὰ καὶ ἀκίνητος ὡς ἡ τῶν μαχαίρων.

5. Ἀντίγραφον τοῦ Νόμου τούτου θὰ τοιχοκολληθῇ εἰς κάθε πόλιν ἢ χωρίον, εἴκοσι τοὺλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐλθῇ ἰσχύον.

6. Ὁ Νόμος οὗτος καλεῖται «Ὁ

ΝΟΜΟΣ. Ἐσχάτως μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις μεταξὺ τῶν πυλῶν τῆς Ἀρμορῆς καὶ Πάφου διηνοίξε καὶ ἑτέραν πύλην, κληθεῖσαν νέαν, πρὸς εὐχέρειαν τῶν μεταβαίνοντων εἰς τε τὰ γραφεῖα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν Ἀρμορῆς. Αἱ πύλαι αὗται ἄλλοτε ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τὴν νύκτα ἐκλείοντο καὶ τὰ φρούρια ταῦτα ἐφρουροῦντο ὑπὸ τινος τάγματος πυροβολιστῶν. Ἐν τοῖς φρουρίοις τούτοις ἐντὸς ὑπογείων ἀποθηκῶν ἐφυλάττοντο πολλὰ πυροβόλα, ὧν τὰ πλείεστα ἔφερον τὸν πτερωτὸν λέοντα τῆς Ἑνετίας. Ταῦθ' ἅπαντα μετὰ τὴν κατοχὴν τῶν Ἀγγλῶν μετεκομισθῆσαν μετὰ ἑτέρων ἀρχαίων ὀπλῶν καὶ διαφῶν ἄλλων Ἑνετικῶν ἀρχαιοτήτων δι' εἰδίου αὐτοκρ. ἀποστολῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ἐπὶ τινος ὕψους τῶν τευχῶν τούτων μεταξὺ τῶν πυλῶν Ἀρμορῆς καὶ Πάφου ἱδρύται κομψὸν τέμενος καλούμενον Βαίρακτάρ Τζαμισή, ὅπερ ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ πολιορκητοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ πρὸς τιμὴν τοῦ πρώτου ἐκεῖνου σημαιοφόρου, ὅστις ἐν τῇ ἀλώσει τῆς πόλεως ἐνέπηξε πρῶτος τὴν σημαίαν αὐτοῦ παρὰ τῇ θέσει ἐκεῖνῃ τῶν τοιχῶν ἐντὸς τοῦ τέμενους τούτου ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει καὶ τὸ μαυσώλειον τοῦ σημαιοφόρου τούτου (τουρπεῖς) ἐνθα ἐπὶ κεφαλῇς τούτου ὑπάρχει καὶ ἀρχαία σημεῖα ἐκ πρᾶσιου μεταξωτοῦ ὑφάσματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου περὶ τυχάνει κεντημένον χρυσοῖς γραμμασί τὸ σύμβολον τῆς ὀθωμανικῆς θεοκρατίας. Ἐπὶ τῶν χερσαίων

Περὶ Μαχαίρων Νόμος τοῦ 1888.

Ἐπεψηφίσθη ἐν Συμβουλίῳ τῇν εἰκοστῇ Μαρτίου τοῦ 1888 σωτηρίου ἔτους.

Γ. ΣΜΙΘ

Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασί α. ποιότητος γρ. . . 180—190
κράσι δεύτερα . . . 150—160
κόκκινα . . . 120—140
ξυνισμένα . . . 20—60
βακχ. σῶμα 19 βαθ. ἢ ὅκ. παρ. . . 42—43
Χαροῦπα εἰς τὰς ἀποθήκας γρ. 88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

(Με λίραν Ἀγγλίας 132)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γεωργίου Β. Ψυλλίδου κείμενον ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλοῦνται καπτέλλα, ψάθινα ἀντὶ ἐνὸς σελινίου ἕκαστον.

Ἡρᾶτο καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ζήτησις θειαφίου πρὸς θειάφωμα τῶν ἀμπελιῶν. Ὁ κ. Α. Γαλανίδης ὅστις κέκτηται καλλίστης ποιότητος τοιοῦτο μετὰ τοῦ καταλλήλου μηχανήματος, παρέχει μεγάλας εὐκολίας εἰς τοὺς μὴδυναμένους νὰ τὸ πληρώσωσιν ἤδη. Πρὸς περισσοτέραν δὲ εὐκολίαν τῶν χωρικῶν ἔστειλεν ἀρκετὴν ποσότητα εἰς τὸ χωρίον Λιμνάτι, ὁπόθεν δύνανται τὰ γειτνιαζόμενα χωρία νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ ἐκεῖ. Χρηστοφῇ Δεκατρή. Σπεύσατε διότι πλησιάζει νὰ λείψῃ.

τούτων τευχῶν ἐν ἑτέρᾳ θέσει ὑπάρχει ἕτερον μικρὸν τέμενος (Μεσσηνίου) τῶν τεσσάρων οὐκ ἀνοικτῶν (κινητῶν), ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ μαυσώλειον αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς εισόδου τῶν πυλῶν τούτων ὑπάρχει μεγάλα φλιαὶ καὶ στερεαί, ὧν δ' αὐτῶν οἰκήματα ἢ πυλώνες χρησιμεύοντες πρὸς κατοικίαν τῶν πυλωρῶν. Αἱ μηχαναὶ δι' ὧν ἐκλείοντο αἱ πύλαι αὗται εἰσι μεζίνες, ὡς εἶδος, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς πύλης ὑπῆρχε πολλὸς τις ἐκ σιδήρου καὶ ἐπίθετο ἔσωθεν ὀριζοντίως ἐν τῇ βαλανοθήκῃ δι' ὅπως διηκούσθῃ δι' αὐτοῦ καὶ διαπερώσθῃ κλινδρὸν τινὰ σιδήρεον, εἰσερχόμενον ἐν τῇ ἐτέρᾳ ὀπῇ τῆς πύλης. Ἐκαστὴ πύλη ἔχει ὕψος γ' μὴ καὶ πλάτος 4. Ἀλλοτε περὶ τοῦ τεύχους τούτου ὑπῆρχον τάφοι βαθεῖς, ἀνεμ. ἀντικαίμων, οἵτινες ἐπληρώθησαν καὶ μετεσχηματίσθησαν ἤδη εἰς κήπους.

Τὰ τεῖχη ταῦτα δομικῶς ἐξεταζόμενα, βαλίζονται ἐπὶ χώματος καὶ οἱ λίθοι τῆς τοιχοδομίας εἰσι φαιοὶ κυβοειδῶς σχήματος καὶ ὀρθογώνιως τυγχάνουσι πλειοκένου στρώματος. Οἱ λίθοι ἐν τῇ τοιχοδομίᾳ εἰσι τεθραμένοι κατὰ ὀριζοντίους δόμους, μᾶλλον ἢ τὸν ὀρθὸν καὶ συνδέονται ἀλλήλοις μετὰ πηλῶν συγκειμένων ἐκ τιτάνου μεμιγμένου μετὰ μὲν καὶ ἡραϊστειωδῶν γαιῶν.

Τοιαῦτα μὲν τόγος νῦν περὶ τῶν χερσαίων τευχῶν τῆς Λευκασίας ἔστωσαν ἅλως.

Ἐν Βαρωνίσις. Χρ. Παπαδόπουλος

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.